

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про надання допомоги застрахованим особам на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2

Цей Закон спрямований на підтримку застрахованих осіб у зв'язку із запровадженням на території окремих адміністративно-територіальних одиниць з метою запобігання поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, обмежувальних протиепідемічних заходів, що призвели до тимчасового зупинення діяльності суб'єктів господарювання.

І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Допомога застрахованим особам на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, з Державного бюджету України та місцевих бюджетів

1. Допомога застрахованим особам — виплата з Державного бюджету України та з місцевих бюджетів у зв'язку із втратою частини заробітної плати найманими працівниками суб'єктів господарювання, робота яких тимчасово зупинена внаслідок запровадження у 2021 році, починаючи з лютого, обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню на території окремих адміністративно-територіальних одиниць гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (далі — додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), та у зв'язку із втратою частини доходу фізичними особами — підприємцями, економічна діяльність яких тимчасово зупинена внаслідок запровадження додаткових обмежувальних протиепідемічних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19).

2. Перелік основних видів економічної діяльності, стосовно яких здійснюються додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), що призводять до тимчасової зупинки роботи суб'єктів господарювання, в яких працюють застраховані особи, та фізичних осіб — підприємців (далі — Перелік видів економічної діяльності) визначається Кабінетом Міністрів України.

3. У цьому Законі терміни «застрахована особа», «страхувальник» вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

4. Допомога застрахованим особам, передбачена цим Законом, надається у 2021 році одноразово.

Стаття 2. Умови надання допомоги застрахованим особам та її розмір

1. Застрахована особа має право на отримання допомоги на підставі самостійного звернення такої фізичної особи.

Допомога застрахованим особам надається: за рахунок коштів Державного бюджету України — у розмірі вісім тисяч гривень; за рахунок коштів місцевого бюджету — у розмірі, визначеному рішенням органу місцевого самоврядування.

Застрахована особа, яка має право на отримання допомоги, передбаченої цим Законом, має бути найманим працівником суб'єкта господарювання, основний вид економічної діяльності якого заявлений першим у відомостях з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань станом на останній день місяця, який передє місяцю, в якому подається звернення на отримання допомоги, та відповідає видам, визначеним у Переліку видів економічної діяльності, або фізичною особою — підприємцем, основний вид економічної діяльності якого заявлений першим у відомостях з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань станом на останній день місяця, який передє місяцю, в якому подається звернення на отримання допомоги, та відповідає видам, визначеним у Переліку видів економічної діяльності.

2. Допомога застрахованим особам не надається:

1) найманим працівникам;

які на дату звернення працюють у суб'єкта господарювання, що не нараховув єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за усі місяці відповідного кварталу, а саме:

- четвертого кварталу 2020 року, якщо додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), запроваджені у лютому — травні 2021 року;
- першого кварталу 2021 року, якщо додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), запроваджені у червні — серпні 2021 року;
- другого кварталу 2021 року, якщо додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), запроваджені у вересні — листопаді 2021 року;
- третього кварталу 2021 року, якщо додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), запроваджені у грудні 2021 року;

які працюють у суб'єкта господарювання, основний вид економічної діяльності якого на останній день місяця, який передє місяцю, в якому подається звернення, не відноситься до Переліку видів економічної діяльності;

які працюють у суб'єкта господарювання за сумісництвом;

середня заробітна плата яких перевищує тридцять тисяч гривень на місяць. При цьому для обчислення середньої заробітної плати враховуються усі три місяці останнього звітного кварталу, який передє місяцю, в якому подається звернення;

2) фізичним особам — підприємцям, які є застрахованими особами: державна реєстрація яких на останній день місяця, який передє місяцю, в якому подається звернення, становить менше трьох місяців;

які за останній звітний рік сплатили єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за себе менше ніж за шість місяців (крім осіб, які звільнені від сплати за себе єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»);

основний вид економічної діяльності яких, заявлений першим у відомостях з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань станом на останній день місяця, який передє місяцю, в якому подається звернення, не відноситься до Переліку видів економічної діяльності;

які є найманими працівниками та фізичними особами — підприємцями одночасно;

підприємницька діяльність яких на останній день місяця, який передє місяцю, в якому у відповідному регіоні запроваджені додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, припинена.

Стаття 3. Порядок надання допомоги застрахованим особам

1. Надання допомоги застрахованим особам здійснюється на підставі заяви застрахованої особи, поданої нею в електронній формі з використанням Єдиного державного веб-порталу електронних послуг.

Застрахована особа має право звернутися із заявою про надання допомоги застрахованим особам протягом 30 днів із дня запровадження на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці додаткових обмежувальних протиепідемічних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19).

У заяві про надання допомоги застрахованим особам заявниками зазначаються: прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) особи, її дата народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті); адреса реєстрації місця проживання заявника;

номер банківського рахунка заявника для виплати допомоги — за стандартом IBAN;

підтвердження відповідності застрахованої особи вимогам цього Закону;

надання згоди заявником на обробку персональних даних відповідно до закону. Порядок подання та форма заяви про надання допомоги застрахованим особам на період запровадження додаткових обмежувальних протиепідемічних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), визначаються Кабінетом Міністрів України.

2. Перевірка інформації, повідомленої застрахованою особою у заяві про надання допомоги застрахованим особам, здійснюється програмними засобами Єдиного державного веб-порталу електронних послуг на підставі відомостей, що обробляються у реєстрі застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування про страхувальників та застрахованих осіб та передаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері цифровізації.

Перелік страхувальників, робота (економічна діяльність) яких тимчасово зупинена внаслідок запровадження на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці додаткових обмежувальних протиепідемічних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), визначається за даними реєстру страхувальників Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, що передаються центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну податкову політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню.

3. Перерахування коштів для надання допомоги застрахованим особам з Державного бюджету України здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, за списками надання, наданими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері цифровізації, в межах сум, які надійшли від головного розпорядника відповідної бюджетної програми, не пізніше наступного операційного дня після їх надходження.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, подає списки для надання допомоги застрахованим особам з Державного бюджету України уповноваженому Кабінетом Міністрів України банку для проведення платежів, який переаховує кошти застрахованим особам не пізніше наступного операційного дня після їх надходження.

Виплата такої допомоги застрахованій особі здійснюється уповноваженим банком на банківський рахунок (у форматі IBAN), зазначений у заяві застрахованої особи.

Суми невилученої допомоги з Державного бюджету України до кінця бюджетного року повертаються до Державного бюджету України через рахунок головного розпорядника бюджетної програми, відкритий у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері цифровізації, у десятиденний строк після завершення строку, передбаченого в абзаці другому частини першої цієї статті, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку формує та передає відповідним органам місцевого самоврядування, на території яких запроваджено додаткові обмежувальні протиепідемічні заходи, пов'язані із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), перелік застрахованих осіб, що сформований для надання допомоги за рахунок коштів Державного бюджету України, передбаченої цим Законом, для прийняття рішення щодо надання допомоги за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету.

До зазначеного переліку включається інформація про застраховану особу, зокрема прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) особи та номер банківського рахунка за стандартом IBAN, яка формується та обробляється з додержанням вимог законів України «Про інформацію» та «Про захист персональних даних».

5. Порядок формування та перевірки відомостей, а також порядок перерахування допомоги за рахунок Державного бюджету України та строки її надання, повернення та стягнення у разі подання застрахованою особою недостовірних даних встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Порядок виплати допомоги застрахованим особам відповідно до цього Закону за рахунок коштів місцевих бюджетів визначається органами місцевого самоврядування відповідно до закону.

Стаття 4. Відповідальність застрахованих осіб

1. Застраховані особи несуть відповідальність за достовірність інформації, наданої для отримання допомоги, передбаченої цим Законом.

У разі виявлення недостовірних відомостей, наданих застрахованою особою, на підставі яких було виплачено допомогу, що впливають на право застрахованої особи на її одержання, сума допомоги підлягає поверненню застрахованою особою до Державного бюджету України та відповідного місцевого бюджету у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

Не повернути добровільно суми, передбачені абзацом другим цієї частини, підлягають стягненню на підставі рішення про відшкодування допомоги, яке видається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань пенсійного забезпечення та ведення обліку осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, та є виконавчим документом.

II. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Встановити, що перебіг строку, визначеного абзацом другим частини першої статті 3 цього Закону, для звернення за виплатою допомоги застрахованим особам у зв'язку із додатковими обмежувальними протиепідемічними заходами, пов'язаними із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), запровадженими у лютому — березні 2021 року, починається через десять днів з дня набрання чинності цим Законом.
3. Зупинити дію Закону України «Про соціальну підтримку застрахованих осіб та суб'єктів господарювання на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» (Відомості Верховної Ради України, 2021 р., № 5, ст. 39) в частині надання соціальної підтримки у формі одноразової матеріальної допомоги застрахованим особам.
4. Установити, що отримання застрахованими особами у 2021 році одноразової матеріальної допомоги застрахованим особам відповідно до Закону України «Про соціальну підтримку застрахованих осіб та суб'єктів господарювання на період здійснення обмежувальних протиепідемічних заходів, запроваджених з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» не є підставою для відмови у наданні допомоги застрахованим особам, передбаченої цим Законом.
5. Кабінету Міністрів України: забезпечити виплати, передбачені цим Законом, за рахунок коштів Державного бюджету України; у десятиденний строк з дня опублікування цього Закону: прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити перегляд та приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
30 березня 2021 року
№ 1358-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реструктуризації зобов'язань за кредитами в іноземній валюті та адаптації процедур неплатоспроможності фізичних осіб

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. У Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74):
1) пункт 4 частини сьомої статті 123 виключити;
2) у розділі «Прикінцеві та перехідні положення»: абзац четвертий пункту 2 викласти в такій редакції: «Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті» (Відомості Верховної Ради України,

2014 р., № 28, ст. 940; 2015 р., № 43, ст. 386; 2020 р., № 38, ст. 279; із змінами, внесеними Законом України від 16 вересня 2020 року № 895-IX) втрачає чинність через двадцять місяців з дня введення в дію цього Кодексу»;

у пункті 5:

після абзацу першого доповнити чотирма новими абзацами такого змісту: «У разі якщо єдиним кредитором у процедурі неплатоспроможності фізичної особи є забезпечений кредитор, а боржник володіє на праві власності одним об'єктом нерухомості (квартирою, житловим будинком), що є єдиним місцем проживання сім'ї боржника і перебуває в іпотеці забезпеченого кредитора, такий боржник має право подати заяву про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність відповідно до статті 116 цього Кодексу, але без визначення особи арбітражного керуючого та без надання доказів авансування винагороди керуючому реструктуризації, передбачених пунктом 12 частини третьої статті 116 цього Кодексу, до якої додається проект плану реструктуризації, що відповідає умовам реструктуризації, визначеним цим пунктом.

Господарський суд надсилає ухвалу про прийняття заяви до розгляду забезпеченому кредиторі, визначеному в заяві про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність, та встановлює строк для надання заперечень, що не може перевищувати 15 днів.

Господарський суд на підготовчому засіданні розглядає план реструктуризації, доданий до заяви про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність, без застосування статті 126 цього Кодексу та заперечення кредитора. За результатами розгляду на підготовчому засіданні господарський суд постановляє ухвалу про відкриття провадження у справі про неплатоспроможність з одночасним затвердженням плану реструктуризації, передбаченого цим пунктом, або про відмову у відкритті провадження у справі про неплатоспроможність через невідповідність поданої заяви умовам реструктуризації, визначеним цим пунктом.

Зазначені ухвали можуть бути оскаржені в апеляційному та касаційному порядку відповідно до Господарського процесуального кодексу України».

У зв'язку з цим абзаці другий - п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами шостим - дев'ятнадцятим;

абзаці восьмий - чотирнадцятий замінити десятима новими абзацами такого змісту:

«У разі якщо боржник до відкриття провадження у справі про неплатоспроможність частково виконав зобов'язання за кредитним договором, а саме частково сплатив кредит та відсотки за користування кредитом, розмір вимог забезпеченого кредитора, які підлягають погашенню відповідно до цього пункту, зменшується на більшу з таких величин:

відсоток основного боргу за кредитом, погашений боржником до відкриття провадження у справі про неплатоспроможність;

відсоток загальної вартості кредиту для споживача, розрахованої відповідно до законодавства про споживче кредитування на дату укладення договору про надання кредиту в іноземній валюті, погашений боржником до дня відкриття провадження у справі про неплатоспроможність.

У разі якщо загальна площа квартири, обтяженої іпотекою, не перевищує 60 квадратних метрів або житлова площа такої квартири не перевищує 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї боржника, або якщо загальна площа житлового будинку, обтяженого іпотекою, не перевищує 120 квадратних метрів:

розмір вимог забезпеченого кредитора, які підлягають погашенню відповідно до цього пункту, додатково зменшується на 10 відсотків, крім випадків перевищення вартості іпотеки над сумою заборгованості за кредитним договором;

на реструктуризоване відповідно до цього пункту зобов'язання боржника встановлюється відсоткова ставка у розмірі українського індексу ставок за дванадцятимісячними депозитами фізичних осіб у гривні, збільшеного на 1 процентний пункт; строк погашення вимог забезпеченого кредитора становить 15 років, якщо кредитором і боржником не погоджено інший строк.

У разі якщо загальна площа квартири, обтяженої іпотекою, перевищує 60 квадратних метрів або житлова площа такої квартири перевищує 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї боржника, або якщо загальна площа будинку, обтяженого іпотекою, перевищує 120 квадратних метрів:

на реструктуризоване відповідно до цього пункту зобов'язання боржника встановлюється відсоткова ставка у розмірі українського індексу ставок за дванадцятимісячними депозитами фізичних осіб у гривні, збільшеного на 3 процентні пункти; строк погашення вимог забезпеченого кредитора становить 10 років».

У зв'язку з цим абзаці п'ятнадцятий - дев'ятнадцятий вважати відповідно абзацами сімнадцятим - двадцять другим;

абзац дев'ятнадцятий доповнити трьома реченнями такого змісту: «У разі недостатності доходів боржника для виконання умов реструктуризації, за умови проживання боржника в квартирі, обтяженій іпотекою, загальна площа якої не перевищує 60 квадратних метрів або житлова площа якої не перевищує 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї боржника, або проживання боржника в житловому будинку, обтяженому іпотекою, загальна площа якого не перевищує 120 квадратних метрів, за рішенням господарського суду може бути встановлена мінімальна сума щомісячного виконання плану реструктуризації, яка не може бути меншою за половину мінімальної заробітної плати, встановленої Кабінетом Міністрів України на день ухвалення такого рішення. Зобов'язання з доведення недостатності доходів покладатися на боржника. Ринкова вартість майна, що перебуває у власності або у спільній сумісній власності боржника та не є забезпеченням за кредитом, що підлягає реструктуризації, на яке може бути звернено стягнення, для цілей цього пункту вважається доходом боржника»;

абзаці двадцятій - двадцять другий викласти в такій редакції: «Прошення (списання) залишку заборгованості за кредитним договором в іноземній валюті, забезпеченим іпотекою, що визначається як різниця між розміром вимог забезпеченого кредитора, визначених господарським судом у справі про неплатоспроможність боржника, та розміром вимог забезпеченого кредитора, які підлягають погашенню відповідно до цього пункту, здійснюється після повного виконання зобов'язань боржником за реструктуризованим зобов'язанням на підставі рішення господарського суду, визначеного статтею 129 цього Кодексу.

У разі якщо боржник не має фінансових можливостей погашати вимоги забезпеченого кредитора на умовах, передбачених цим пунктом, господарський суд за клопотанням боржника відмовляє у затвердженні плану реструктуризації, встановлює мінімальну суму щомісячного виконання плану реструктуризації, яка не може бути меншою за половину мінімальної заробітної плати, встановленої Кабінетом Міністрів України на день ухвалення такого рішення, до моменту повного погашення реструктуризованого зобов'язання або переходить до наступної процедури та закрияє провадження у справі про неплатоспроможність.

Для цілей цього пункту членами сім'ї боржника вважаються батьки, чоловік або дружина, діти боржника, у тому числі усиновлені, які проживають спільно з боржником на дату відкриття провадження у справі про неплатоспроможність».

2. Розділ X «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564 із наступними змінами) доповнити пунктом 16 такого змісту:

«16. Установити, що у разі реструктуризації заборгованості фізичної особи за кредитом в іноземній валюті, який забезпечений іпотекою квартири або житлового будинку, що є єдиним місцем проживання сім'ї боржника, що здійснюється за процедурою неплатоспроможності фізичної особи згідно з планом реструктуризації або з мировою угодою з урахуванням особливостей, встановлених пунктом 5 розділу «Прикінцеві та перехідні положення» Кодексу України з процедур банкрутства, Фонд зобов'язаний не пізніше ніж за 30 календарних днів до публікації оголошення про відкриті торги запропонувати боржнику погасити заборгованість за сумою очіночної вартості майна (активу) шляхом направлення йому пропозиції за адресою боржника, зазначеною у кредитному договорі, та/або шляхом оприлюднення інформації про майно (активи), що продається, у друкованих засобах масової інформації, визначених виконавчою дирекцією Фонду, на веб-сайті банку та офіційному веб-сайті Фонду. Вимоги до змісту та строків оприлюднення інформації про продаж майна банків визначаються нормативно-правовими актами Фонду. Боржник може укласти попередній договір з Фондом (уповноваженою особою Фонду) про виконання зобов'язань, визначених у письмовому повідомленні Фонду, до моменту публічного оголошення про відкриті торги».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
13 квітня 2021 року
№ 1382-IX